

LEGAL AND ACCOUNTING DIMENSIONS OF ASSET INVENTORY IN THE DIGITALIZATION ERA: UPDATED REGULATIONS IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA

Angela POPOVICI

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Academy of Economic Studies of Moldova,
Chisinau, Republic of Moldova
e-mail: popovici.angela.alexandru@ase.md
<https://orcid.org/0000-0002-8844-0304>

Georgeta MELNIC

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Academy of Economic Studies of Moldova,
Chisinau, Republic of Moldova
e-mail: melnic.georgeta@ase.md
<https://orcid.org/0000-0003-3876-5394>

This paper examines the amendments introduced to the regulatory framework governing asset inventory procedures through Order of the Ministry of Finance No. 115/2025, which updates the Regulation previously approved by Order No. 60/2012. The research is conducted in the context of strengthening transparency, reliability, and compliance requirements of financial information, with inventory procedures being analyzed as an essential instrument for verifying the consistency between physical and accounting data and for ensuring the faithful representation of financial statements. The study highlights the main directions of regulatory modernization: differentiation of procedures according to institutional sectors, digitalization of the inventory process, terminological alignment with the National Accounting Standards, simplification of documentation, and consolidation of the role of inventory in the financial reporting process. Particular attention is paid to digitalization, through the use of electronic documents, digital signatures, and integrated IT systems, which enable continuous inventory, error reduction, enhanced traceability, and the automatic integration of results into accounting records.

Keywords: *asset inventory, financial reporting, accounting digitalization, internal control, accounting policies, electronic documents.*

ASPECTE JURIDICO-CONTABILE ALE INVENTARIERII PATRIMONIULUI ÎN CONTEXTUL DIGITALIZĂRII: REGLEMENTĂRI ACTUALIZATE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Articolul examinează modificările aduse cadrului normativ privind inventarierea patrimoniului prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 115/2025, care actualizează Regulamentul aprobat anterior prin Ordinul nr. 60/2012. Studiul este realizat în contextul consolidării cerințelor de transparență, credibilitate și conformitate a informațiilor financiare, inventarierea fiind analizată ca un instrument esențial de verificare a concordanței dintre datele faptice și cele scriptice și de asigurare a imaginii fidele a situațiilor financiare. Studiul evidențiază principalele direcții de modernizare a reglementării: diferențierea procedurilor în funcție de sectorul instituțional, digitalizarea procesului de inventariere, alinierea terminologică la Standardele Naționale de Contabilitate, simplificarea documentației și consolidarea rolului inventarierii în procesul de raportare financiară. O atenție deosebită este acordată digitalizării, prin utilizarea documentelor electronice, a semnăturii digitale și a sistemelor informatice

integrate, care permit inventarierea continuă, reducerea erorilor, creșterea trasabilității și integrarea automată a rezultatelor în evidența contabilă.

Cuvinte-cheie: inventarierea patrimoniului, raportare financiară, digitalizarea contabilității, control intern, politici contabile, documente electronice.

ASPECTS JURIDIQUES ET COMPTABLES DE L'INVENTAIRE DU PATRIMOINE DANS LE CONTEXTE DE NUMÉRISATION: RÉGLEMENTATIONS ACTUALISÉES EN RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA

L'article examine les modifications apportées au cadre réglementaire concernant l'inventaire du patrimoine par l'Ordonnance du Ministère des Finances n° 115/2025, qui met à jour le Règlement précédemment approuvé par l'Ordonnance n° 60/2012. La recherche est réalisée dans le contexte du renforcement des exigences de transparence, de fiabilité et de conformité des informations financières, l'inventaire étant analysé comme un outil essentiel pour vérifier la concordance entre les données factuelles et comptables et garantir une image fidèle des états financiers. L'étude met en évidence les principales orientations de modernisation de la réglementation: différenciation des procédures selon le secteur institutionnel, numérisation du processus d'inventaire, alignement terminologique sur les Normes Comptables Nationales, simplification de la documentation et consolidation du rôle de l'inventaire dans le processus de reporting financier. Une attention particulière est accordée à la numérisation, grâce à l'utilisation de documents électroniques, de signatures numériques et de systèmes informatiques intégrés, permettant un inventaire continu, la réduction des erreurs, l'amélioration de la traçabilité et l'intégration automatique des résultats dans la comptabilité.

Mots-clés: inventaire du patrimoine, reporting financier, numérisation de la comptabilité, contrôle interne, politiques comptables, documents électroniques.

ПРАВОВЫЕ И БУХГАЛТЕРСКИЕ АСПЕКТЫ ИНВЕНТАРИЗАЦИИ ИМУЩЕСТВА В КОНТЕКСТЕ ЦИФРОВИЗАЦИИ: АКТУАЛИЗИРОВАННЫЕ РЕГЛАМЕНТЫ В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА

Статья рассматривает изменения нормативной базы по инвентаризации имущества, внесённые Приказом Министерства финансов № 115/2025, который обновляет ранее утверждённый Регламент Приказом № 60/2012. Исследование проводится в контексте усиления требований к прозрачности, достоверности и соответствию финансовой информации, при этом инвентаризация рассматривается как важный инструмент для проверки соответствия фактических и учетных данных и обеспечения достоверного представления финансовой отчетности. В работе выделяются основные направления модернизации регулирования: дифференциация процедур в зависимости от институционального сектора, цифровизация процесса инвентаризации, терминологическое согласование с Национальными стандартами бухгалтерского учета, упрощение документации и укрепление роли инвентаризации в процессе финансовой отчетности. Особое внимание уделено цифровизации, включая использование электронных документов, цифровых подписей и интегрированных информационных систем, что обеспечивает непрерывную инвентаризацию, сокращает количество ошибок, повышает прослеживаемость операций и автоматическую интеграцию результатов в бухгалтерский учет.

Ключевые слова: инвентаризация имущества, финансовая отчетность, цифровизация бухгалтерского учета, внутренний контроль, учетная политика, электронные документы.

Introducere

În contextul cerințelor tot mai stringente privind transparența și acuratețea informației financiare, inventarierea patrimoniului repre-

zintă un instrument esențial pentru verificarea și validarea datelor contabile. Aceasta permite nu doar confirmarea existenței și evaluării elementelor patrimoniale, ci și identificarea

diferențelor și erorilor care pot afecta imaginea financiară a entității [6].

Tema este deosebit de actuală având în vedere modificările recente aduse Regulamentului privind inventarierea patrimoniului, aprobat inițial prin Ordinul nr. 60/2012 emis de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și actualizat prin Ordinul nr. 115/2025 [1]. Actualizarea cadrului normativ răspunde nevoii de modernizare a procesului de inventariere, adaptându-l la utilizarea documentelor electronice și a tehnologiilor digitale integrate în sistemele informaționale contabile.

Obiectul cercetării îl constituie cadrul normativ privind organizarea și desfășurarea procesului de inventariere a patrimoniului în entitățile din Republica Moldova, iar scopul studiului constă în analiza modificărilor și evaluarea implicațiilor acestora asupra eficienței, fiabilității și calității informației contabile generate.

Metodologia cercetării se bazează pe analiza comparativă a reglementărilor, sinteză conceptuală și interpretare normativă. Articolul examinează principalele schimbări introduse în Regulament și le grupează pe următoarele dimensiuni:

1. Diferențierea reglementărilor în funcție de sectorul instituțional;
2. Digitalizarea procesului de inventariere;
3. Corelarea terminologică cu Standardele Naționale de Contabilitate (SNC);
4. Simplificarea documentației aferente inventarierii;
5. Consolidarea rolului inventarierii în raportarea financiară.

Această structură facilitează o analiză detaliată și coerentă a modificărilor normative, evidențiind atât avantajele, cât și provocările aplicării acestora în practică.

Rezultate obținute și discuții

Diferențierea cadrului de reglementare în funcție de sectorul instituțional. Regula-

mentul actualizat introduce diferențierea aplicării inventarierii în funcție de tipul entității: entități corporative și autorități/instituții publice [1, 2]:

- *Entitățile corporative*, unde procesul de inventariere trebuie adaptat la specificul activității și cerințele raportării financiare conform SNC pentru sectorul privat;

- *Autoritățile și instituțiile publice*, unde inventarierea se realizează conform standardelor contabile pentru sectorul public și are caracter mai strict de control al resurselor publice.

Această separare reflectă necesitatea adaptării procedurilor la cerințele de raportare financiară specifice fiecărui sector, sporind relevanța rezultatelor pentru deciziile economice și transparența utilizatorilor externi.

Digitalizarea procesului de inventariere. Regulamentul actualizat introduce o serie de instrumente digitale menite să eficientizeze procesul de inventariere [1, 4, 5]:

- Întocmirea documentelor în format electronic;

- Utilizarea semnăturii electronice pentru autentificarea documentelor;

- Aplicarea instrumentelor tehnologice moderne: aplicații informatice (IT), dispozitive mobile, scanere și sisteme video pentru conștatarea elementelor patrimoniale la distanță.

Aceste măsuri facilitează implementarea inventarierii continue, reduc timpul necesar verificării, sporesc eficiența controlului intern și permit integrarea automată a rezultatelor în evidența contabilă. Digitalizarea permite, de asemenea, inventarierea la distanță, deschizând calea către monitorizarea permanentă a stocurilor și integrarea acestora în sistemele contabile.

Din perspectivă tehnologică, digitalizarea aduce un impact semnificativ prin utilizarea sistemelor de identificare prin frecvență radio (RFID). Spre deosebire de scanarea manuală a codurilor de bare, tehnologia RFID permite recunoașterea automată și simultană a unui

număr mare de bunuri fără necesitatea contactului vizual direct, reducând astfel timpul de efectuare a inventarierii fizice cu până la 70%. În plus, integrarea acestor tehnologii cu platformele Cloud permite sincronizarea instanțelor între datele fizice și cele contabile, oferind managementului o imagine clară și actualizată asupra stocurilor.

Digitalizarea facilitează și gestionarea eficientă a bunurilor supuse perisabilității naturale. Sistemele automate permit monitorizarea termenelor de expirare și calcularea pierderilor admisibile conform standardelor tehnice, eliminând erorile umane frecvent semnalate în literatura de specialitate. Astfel, trecerea la soluții digitale nu reprezintă doar o modernizare a echipamentelor, ci optimizează fluxul informațional contabil în ansamblu.

Rezultatele inventarierii digitalizate se integrează direct în contabilitate, asigurând o evaluare precisă a diferențelor constatate:

Plusurile de active imobilizate și circulante (cu excepția creanțelor) constatate la inventariere se înregistrează la valoarea justă, fiind recunoscute concomitent ca majorare a activelor și ca venituri, de regulă prin contul 612.4 „Venituri din plusurile de active imobilizate și circulante constatate la inventariere” [4, 6].

Lipsurile sau pierderile din deteriorarea activelor imobilizate și circulante (cu excepția creanțelor și a lipsurilor de stocuri în limita normelor perisabilității naturale), precum și lipsurile constatate peste limitele perisabilității naturale se reflectă drept cheltuieli prin contul 714.4 „Cheltuieli privind lipsurile și pierderile din deteriorarea activelor imobilizate și circulante” [4, 6].

Lipsurile și pierderile din deteriorarea stocurilor în limita normelor perisabilității naturale se includ în costuri, prin conturile 811 „Activități de bază”, 812 „Activități auxiliare”, 821 „Costuri indirecte de producție” sau, după caz, se reflectă ca cheltuieli prin contul 712 „Cheltuieli de distribuire” [4, 6].

Totodată, sistemele informatice permit compensarea automată a plusurilor cu lipsurile, în situațiile în care există risc de confuzie între sortimente. În cazul stocurilor afectate de perisabilitatea naturală, digitalizarea asigură monitorizarea riguroasă a pierderilor în limitele normelor aprobate și corectitudinea deducerilor fiscale. Atunci când lipsurile sunt imputabile, sistemul generează automat creanța față de persoanele responsabile prin contul 226.2 „Creanțe privind recuperarea prejudiciului material”, contribuind la protejarea patrimoniului și la recuperarea operativă a prejudiciilor constatate [6].

Digitalizarea inventarierii patrimoniului aduce numeroase beneficii, dar ridică și unele provocări metodologice și organizaționale:

Avantaje:

- *Eficiență crescută:* documentele electronice și sistemele informatice permit procesarea rapidă a datelor și reduc timpul necesar inventarierii [4, 5].

- *Trasabilitate și control intern sporit:* utilizarea semnăturilor digitale și a sistemelor IT permite urmărirea completă a modificărilor și responsabilizarea membrilor comisiei de inventariere.

- *Reducerea erorilor și discrepanțelor:* metodele digitale permit integrarea directă cu contabilitatea și identificarea diferențelor mai rapid.

- *Posibilitatea inventarierii la distanță:* sistemele video, scanarea și aplicațiile mobile permit verificarea elementelor patrimoniale fără prezența simultană a tuturor membrilor comisiei.

- *Integrare cu raportarea financiară:* rezultatele inventarierii pot fi automatizate și reflectate în situațiile financiare, sporind relevanța și credibilitatea informațiilor contabile.

Dezavantaje:

- *Necesitatea unei infrastructuri IT performante:* entitățile mici sau cu resurse limitate pot întâmpina dificultăți în implementarea sistemelor informatice adecvate.

- *Risc de scădere a trasabilității fără proceduri clare:* în absența unor instrucțiuni interne pentru utilizarea documentelor electronice și a semnăturii digitale, există riscul diminuării fiabilității probelor.

- *Necesitatea instruirii personalului:* personalul responsabil trebuie să fie pregătit profesional pentru utilizarea instrumentelor digitale și pentru aplicarea corectă a regulilor contabile.

- *Probleme legate de inventarierea la distanță:* pot apărea dificultăți în asigurarea exhaustivității verificării și delimitarea responsabilităților membrilor comisiei.

- *Costuri inițiale și de mentenanță:* implementarea și întreținerea sistemelor informa-

tice pot presupune investiții semnificative.

Prin urmare, digitalizarea inventarierii constituie un pas important spre modernizarea procesului, însă eficiența sa depinde de capacitatea entității de a implementa corect procedurile IT și de pregătirea personalului [4, 5].

În contextul digitalizării procesului de inventariere, este important să evidențiem atât beneficiile, cât și provocările asociate utilizării instrumentelor electronice și a metodelor moderne de constatare a elementelor patrimoniale. Tabelul nr. 1 sintetizează principalele avantaje și dezavantaje ale digitalizării procesului de inventariere în entitățile din Republica Moldova.

Tabelul 1. Avantaje și dezavantaje ale digitalizării procesului de inventariere

Aspect	Avantaje	Dezavantaje
<i>Eficiență</i>	Procesare rapidă a datelor și economisire de timp	Necesită infrastructură IT performantă
<i>Trasabilitate și control intern</i>	Urmărirea modificărilor și responsabilizarea membrilor comisiei	Risc de diminuare a trasabilității fără proceduri interne clare
<i>Precizie</i>	Reducerea erorilor și identificarea rapidă a discrepanțelor	Necesită instruirea profesională a personalului
<i>Inventariere la distanță</i>	Posibilitatea verificării elementelor fără prezența fizică simultană	Probleme în asigurarea exhaustivității și delimitarea responsabilităților
<i>Integrare cu raportarea financiară</i>	Automatizarea reflectării rezultatelor în situațiile financiare	Costuri inițiale și de mentenanță ridicate

Sursa: Elaborat de autori în baza [1, 2, 4, 5]

În urma analizei tabelului, se poate observa că digitalizarea procesului de inventariere oferă oportunități semnificative pentru creșterea eficienței, preciziei și transparenței în gestiunea patrimoniului, însă implementarea sa trebuie să fie însoțită de instruirea corespunzătoare a personalului, infrastructură adecvată și proceduri interne clare, pentru a maximiza beneficiile și a diminua riscurile asociate.

Corelarea terminologică cu Standardele Naționale de Contabilitate. Alinierea terminologiei din Regulament cu cea prevăzută de SNC asigură o interpretare unitară a rezultatelor

inventarierii, facilitează tratamentul contabil al estimărilor, erorilor și ajustărilor contabile aferente procesului de inventariere, precum și consolidează rolul inventarierii ca instrument informațional, nu doar ca procedură administrativă [3, 6]. Astfel, diferențele constatate pot fi integrate imediat în contabilitate, sporind relevanța și fiabilitatea informațiilor contabile prezentate.

Prin urmare, inventarierea dobândește o funcție suplimentară de suport informațional în procesul de ajustare a valorii contabile a elementelor patrimoniale și de asigurare a

conformității situațiilor financiare cu principiile contabilității de angajamente.

Simplificarea documentației aferente inventarierii. Regulamentul actualizat prevede simplificarea modelelor de documente utilizate în cadrul procesului de inventariere pentru entitățile din sectorul corporativ. Această modificare permite adaptarea formularelor la specificul activității entității și integrarea documentelor de inventariere în sistemele informatice interne.

În acest context, responsabilitatea pentru asigurarea trasabilității și credibilității informațiilor obținute în urma inventarierii este transferată într-o măsură mai mare asupra sistemelor de control intern implementate de entitate. Prin urmare, documentația nu mai este un simplu suport administrativ, ci devine parte a unui sistem coerent de control intern, conectat direct la procesele contabile și la raportarea financiară.

Consolidarea rolului inventarierii în procesul de raportare financiară. Modificările introduse prin Ordinul nr. 115/2025 vizează, de asemenea, modul de prezentare a rezultatelor inventarierii în nota explicativă la situațiile financiare [2]. Această prevedere subliniază rolul inventarierii în confirmarea existenței și

evaluării elementelor patrimoniale, identificarea abaterilor semnificative și fundamentarea ajustărilor contabile necesare. Prin această măsură, inventarierea devine un instrument de validare și fundamentare a informațiilor contabile, contribuind la creșterea transparenței și credibilității datelor financiare, fundamentarea ajustărilor contabile și corecțiilor de estimări, precum și susținerea deciziilor manageriale și a evaluărilor auditorilor externi.

Această abordare consolidează conceptul modern al inventarierii ca proces strategic, nu doar operațiune procedurală, integrând-o în ansamblul mecanismelor de control intern și raportare financiară ale entităților. Prin urmare, inventarierea devine un instrument de validare a informațiilor prezentate în situațiile

Pentru a evidenția clar modificările aduse prin Ordinul nr. 115/2025 și impactul acestora asupra procesului de inventariere, este utilă o analiză comparativă între prevederile vechiului și noului regulament. Tabelul nr. 2 sintetizează principalele diferențe conceptuale și metodologice, evidențiind modul în care digitalizarea, flexibilizarea documentației și alinierea la SNC transformă inventarierea dintr-o procedură administrativă într-un instrument integrat de control și raportare financiară.

Tabelul 2. Analiza comparativă a prevederilor Regulamentului privind inventarierea patrimoniului

Criteria de analiză	Reglementarea anterioară (Ordin MF nr. 60/2012)	Reglementarea actualizată (Ordin MF nr. 115/2025)
<i>Domeniul de aplicare</i>	Regulament unic pentru toate entitățile	Reglementări diferențiate pe sectoare (corporativ / public)
<i>Forma documentelor de inventariere</i>	Preponderent pe suport de hârtie	Suport electronic admis
<i>Semnarea documentelor</i>	Semnături olografe	Semnături electronice admise
<i>Metode de inventariere</i>	Constatare fizică directă	Inclusiv metode digitale și constatare la distanță
<i>Integrarea IT</i>	Limitată	Integrare cu sisteme informatice contabile
<i>Terminologie</i>	Parțial aliniată SNC	Aliniată SNC și tratament estimări/erori
<i>Rolul inventarierii</i>	Procedură de control intern	Instrument de ajustare contabilă
<i>Documente primare</i>	Formulare standard rigide	Formulare simplificate și adaptabile
<i>Prezentarea rezultatelor</i>	Reflectare limitată în raportare	Dezvăluiri în nota explicativă

Sursa: Elaborat de autori în baza [1, 2, 4, 5]

Analiza comparativă evidențiată în tabelul precedent subliniază transformarea profundă a procesului de inventariere în contextul actualizării cadrului normativ. Noul regulament nu doar că diferențiază reglementările pe sectoare, dar și integrează digitalizarea, alinierea la SNC și flexibilizarea documentației, consolidând inventarierea ca instrument informațional strategic în cadrul sistemului de control intern și al raportării financiare.

Pe baza acestor constatări, pot fi formulate concluzii relevante privind eficiența și funcționalitatea modificărilor, precum și recomandări practice pentru implementarea lor în entitățile din Republica Moldova. Această abordare permite utilizatorilor să înțeleagă nu doar ce s-a schimbat, ci și cum pot fi aplicate noile prevederi în practică pentru a spori transparența, credibilitatea și relevanța informației contabile.

Concluzii

Modificările operate la Regulamentul privind inventarierea reflectă o schimbare semnificativă a rolului și funcționalității procesului de inventariere în cadrul sistemului contabil al entităților din Republica Moldova.

În noul cadru normativ, inventarierea depășește caracterul tradițional de procedură administrativă orientată exclusiv spre verificarea existenței fizice a elementelor patrimoniale, fiind tratată ca un instrument relevant de asigurare a credibilității informației contabile și de fundamentare a ajustărilor necesare în procesul de raportare financiară.

Modificările la Regulamentul privind inventarierea prin Ordinul nr. 115/2025 reflectă o transformare conceptuală a inventarierii patrimoniului, care nu mai este doar o procedură administrativă, ci devine un instrument integrat în raportarea financiară prin:

- Digitalizarea procesului permite inventarierea continuă și integrarea în sistemele informatice contabile;

- Alinierea terminologică la SNC consolidează relevanța și fiabilitatea informației contabile;

- Simplificarea documentației și prezentarea rezultatelor în nota explicativă sporesc transparența și credibilitatea situațiilor financiare.

Introducerea posibilității de utilizare a documentelor electronice și a mijloacelor digitale în realizarea inventarierii contribuie la modernizarea mecanismelor de control intern și facilitează integrarea acestui proces în sistemele informaționale contabile ale entităților. Totodată, diferențierea reglementărilor aplicabile sectorului corporativ și celui public permite adaptarea procedurilor de inventariere la particularitățile cadrului de raportare financiară aferent fiecărui sector instituțional.

Corelarea terminologiei Regulamentului cu conceptele prevăzute de SNC consolidează legătura dintre rezultatele inventarierii și tratamentul contabil al estimărilor și erorilor, sporind relevanța informațională a acestui proces în contextul întocmirii situațiilor financiare.

În ansamblu, modificările analizate creează premisele unei abordări moderne a inventarierii patrimoniului, orientate spre eficientizarea procedurilor de verificare, sporirea transparenței informațiilor contabile și alinierea practicilor naționale la cerințele contemporane ale raportării financiare.

Deși modificările operate la Regulamentul privind inventarierea patrimoniului prin Ordinul nr. 115/2025 emis de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova creează premisele modernizării procesului de inventariere și alinierii acestuia la cerințele actuale ale raportării financiare, implementarea practică a noilor prevederi poate genera o serie de dificultăți metodologice și organizaționale.

În primul rând, digitalizarea procesului de inventariere presupune existența unor sisteme informaționale contabile performante, precum și a unei infrastructuri IT adecvate, condiții

care nu sunt întrunite în mod uniform de către toate entitățile, în special în cazul întreprinderilor mici și mijlocii. În lipsa unor proceduri interne bine definite privind utilizarea documentelor electronice și a semnăturii digitale, există riscul diminuării trasabilității operațiunilor de inventariere și al afectării credibilității probelelor obținute.

În al doilea rând, utilizarea metodelor tehnice de constatare a existenței elementelor patrimoniale, inclusiv inventarierea la distanță, poate ridica probleme legate de asigurarea exhaustivității verificării și de delimitarea responsabilităților membrilor comisiei de inventariere. În acest context, absența unor ghiduri metodologice detaliate privind aplicarea acestor instrumente digitale poate conduce la interpretări divergente ale prevederilor regulamentare.

Totodată, flexibilizarea modelelor de documente aferente inventarierii, deși contribuie la adaptarea acestora la specificul activității entității, poate genera neuniformitate în practicile de documentare și dificultăți în cadrul misiunilor de audit financiar, în condițiile în care lipsa unor formate standardizate ar putea afecta comparabilitatea informațiilor.

Nu în ultimul rând, integrarea rezultatelor inventarierii în procesul de ajustare a estimărilor contabile și de corectare a erorilor impune un nivel sporit de profesionalism din partea personalului contabil, precum și consolidarea sistemelor de control intern. În absența unor politici contabile actualizate corespunzător noilor cerințe, există riscul aplicării neuniforme a tratamentelor contabile aferente diferențelor constatate în urma inventarierii.

Prin urmare, eficiența aplicării noilor prevederi ale Regulamentului privind inventarierea patrimoniului depinde, în mod esențial, de capacitatea entităților de a adapta procedurile interne de control și politicile contabile la cerințele mediului digital, precum și de nivelul de pregătire profesională a personalului impli-

cat în organizarea și desfășurarea procesului de inventariere.

În vederea asigurării implementării eficiente a prevederilor actualizate ale Regulamentului privind inventarierea patrimoniului, aprobat prin Ordinul nr. 115/2025 emis de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, se recomandă entităților:

➤ revizuirea și actualizarea politicilor contabile interne, în special a procedurilor aferente organizării și documentării procesului de inventariere;

➤ elaborarea unor instrucțiuni interne privind utilizarea documentelor electronice și aplicarea semnăturii digitale în cadrul inventarierii patrimoniului;

➤ implementarea sau adaptarea sistemelor informaționale contabile în vederea integrării funcționalităților de inventariere digitală;

➤ organizarea instruirii personalului responsabil de efectuarea inventarierii, cu accent pe aplicarea metodelor tehnice moderne de constatare a existenței elementelor patrimoniale;

➤ consolidarea mecanismelor de control intern pentru a asigura trasabilitatea și credibilitatea informațiilor obținute în urma inventarierii.

Aplicarea acestor măsuri poate contribui la reducerea riscurilor asociate tranziției către un model digitalizat al procesului de inventariere și la sporirea relevanței informației contabile prezentate în situațiile financiare.

Referințe bibliografice

1. Regulamentul privind inventarierea din 29.05.2012. Disponibil: <https://www.mf.gov.md/ro/content/ordin-cu-privire-la-aprobarea-regulamentului-privind-inventarierea-nr-60>

2. Ordinul nr. 115 din 30.10.2025 privind modificarea Regulamentului privind inventarierea patrimoniului. Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 04.12.2025. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=151828&lang=ro

3. Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017. Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 1-6 din 05.01.2018. Disponibil:

https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=125231&lang=ro#

4. POPOVICI, A., CAUȘ, L. Accounting and tax treatments regarding the inventory of assets, equity, and liabilities. In: *European Journal of Accounting, Finance & Business*, Volume 11, Issue 1/ February 2023, România, 2023, p. 124-131, ISSN 2344-102X, ISSN-L 2344-102X. DOI: 10.4316/EJAFB.2023.1114, Editor: Stefan cel Mare University of Suceava, Romania, Disponibil: <http://accounting-management.ro/index.ph>

[p?pag=showarticle&issue=31&year=2023&brie](https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=117857&lang=ro)
[f=3116](https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=117857&lang=ro)

5. POPOVICI, A., BĂNCILĂ, N. Digitalizarea documentelor contabile: provocări, beneficii și strategii pentru viitorul economic. În: *Vector european*, 2025, nr. 1, p.136-143. ISSN 2345-1106. E-ISSN 2587-358X, categoria B. Disponibil: https://usem.md/uploads/files/Activitate_%C8%98tiin%C8%9Bific%C4%83_USEM/Vector/Vector_European_2025_1.pdf

6. Planul general de conturi contabile cu modificările și completările ulterioare: 2019. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=117857&lang=ro